

מיכחבים

ולובסטר ניבור, שאו גושי הבשר כבר מעורכים היטב בין הררי אורז מתובל. **יררם גרום**, חיפה

אוזניים בצלחת

על מה שעושה ריגושים בבטן? (שימי) **חה יוונית**, העולם הזה (28.1.87).
 מדוע חייבת דניאלה שמי מוסיקה יוונית כדי שיהיו לה ריגושים בבטן? לי היו מספיקות לשם כך המנות הראשונות (המזה) שהגישו לה באותה הזדמנות (במיסעדה היוונית באזור התעשייה של חולון).

רק בשביל התענוג אני חוזר על הפירוש של דניאלה שמי: מוח במיץ; לקרדה; סלט קינרסים; לשון בתחמיץ; סלט פיטריות; סלט חצילים, בשר מעושן, איקרה, קשקבל.
 עם דברים כאלה על השולחן, אפילו האוזניים שלי היו מתרונות בצלחת. **נחום ברנר**, חולון

חיים נחמן אבידן

על התייחסותו של דוד אבידן למי שוררות (דף חדש), העולם הזה (4.2.87).

אני מתפלא על המשוררת ציפי שחרור: היא גראית, בתצלום שלה בהעולם הזה, כמו אדם מן היישוב, וגם נקראת כך בשיריה. והפליאה שלי היא על שהיא מצאה לנכון להגיב או להתייחס לדוד אבידן, היורה את חצי הזיכריות שלו במשוררות.

במיקרה כזה, מכיוון שרוד אבידן, איננו בדיוק חיים נחמן ביאליק, התגובה הנכונה של אשה אינטליגנטית צריכה להיות התעלמות מחלטת. **רחל וייס**, ירושלים

טיפ נדיב מאוד

על גודל התשר של איש-עסקים ב"בית-קפה (טו גוד טו בי טרו), הער-לם הזה (28.1.87).

מה רחל המרחלת רוצה מאישה-עסקים שהומין את אביבה פו לבית-קפה? הוא שילם עבור הקפה (שלושה ספלים) בשטר של עשרה שקלים וקיבל 2.80 שקל ערף. פירוש הדבר ששלושה הספלים עלו 7.20 שקל. על זה הוא השאיר טיפ של שני שקלים (28%) ולקח לעצמו את 80 האגורות הנותרות.

מה הוא היה צריך לעשות? להשאיר למלצרית את ה-2.80 שקל (טיפ של 139%), או אולי היה עדיף שייקח את שני השקלים וישאיר למלצרית את 80 האגורות (טיפ לא רע של 11%)? **נתן ליבוביץ**, הרצליה

אנגליית יוסיים

על השימוש במילים לועזיות (איג"ר העורך", העולם הזה (4.2.87).

מדוע מתפלא אורי אבנרי על כך כי הר"ר יוסי ביילין, המנכ"ל המדיני של משרד-החוץ, רוצה להקים דסק לענייני-שלום ולא שולחן לענייני-שלום?

זה מקובל אצלנו. אתה יכול להרביץ מילה לועזית? הרביץ ועולה על כולן הטלוויזיה: בהמון תוכניות מלל (סיבה למסיבה, זה הזמן) המנחים מתעקשים לראיין (באנגלית די חלשה) כל מיני אנשים רקות ארוכות באנגלית. אם אני רוצה לשמוע טלוויזיה באנגלית, אני יכול, בעזרת הצלחת שעל גג ביתי, לקלוט כמה תחנות יותר אנגליות מאשר התחנה כירושלים. **דן בילר**, גבעתיים

זה לא אוטובוס!

לוא היו השותפים בממשלת האחרות הלי-אומית, המאיימים לאחריה, חרשות לבקרים, בפירוק הקואליציה ביניהם, מעיינים בגליון העולם הזה שהופיע השבוע לפני 25 שנה, ייתכן ודעתם היתה מתקררת עליהם.
 וכך צוטט באותו גליון הח"כ ישראל בר-יהודה (מי שהיה שר-הפנים בשנות ה-50):
 ● קואליציה איננה חתונה קאתו-לית אבל היא גם איננה פגישה מיקרית של שני אוטובוסים בתחנה?

(המשך מעמוד 3)

לאיראן, העולם הזה 3.12.86 ואילך).

אם עמירם ניר יוצא אצלכם טוב, אז אצלי הוא התחיל מצויין;

באיה לילה ירושלמי חורפי, לפני תשע שנים בערך, במקום שנקרא המרקיה, ישבתי עם נתן זוגתי על מרק ובאגט וכשהגיע החשבון נתברר שהארנק בבית ואז ניר, החמוד הזה, שכבר היה כוכב-תיקשורת לא קטן, לא היסס ובנוך שאלאנטיות הוציא את פינקסה'צקים ורשם 50 לירות ישראליות לפקודת אופק, מנהל המקום.



ניר וידיד (1978) חמוד ונון-שאלאנטי

בקושי הספקתי לעכל את הנעשה, ובלי לקבל תודה של ממש, נעלם ניר במרדר בית-האמנים. **עמי ג'וז**, סרפירנציסקו

ארם לכל ציץ

על הגדרת טיבו של דוד בלס (הנדון", העולם הזה (4.2.87).

תמהני? אמן המילים אורי אבנרי לא העלה על דעתו הגדרה יותר מוצלחת לדודי בלס מאשר "ארם לכל עץ"?

ארם לכל עץ", מתאים יותר. ארם לכל עץ", גם כן מתאים. אבל ההגדרה ההולמת היא "ארם לכל ציץ". **בצלאל לוי**, תל-אביב

דימעה בעיני-הסערה

על מטבע לשון שנוי במחלוקת (מיכתבים", העולם הזה 21.1.87 ואילך).

מדוע מתלבט הקורא מלכונז? אומנם נכון שמי שהיה כותב, בעבר, על דימעה חרישית, היה מקשה על הקורא לפענח למה הכוונה. אבל היום? דימעה חרישית זה דבר ברור לגמרי. זה מסוג הרמזות שמזיל היועץ המישפטי לממשלה, יוסף חריש, המצוי זה ארבעה חודשים בעיני-הסערה. וזה קורה כשהוא נזכר בימים הטובים, שלפני הסתיו האחרון, עת הוא היה שופט מחוזי מכובד, החי לו בשלווה, הרחק מן הלחצים, הורקורים והביקורת. **דוד בן-שיטריה**, רמת-גן

הסלומון והלובסטר

על מישרתו החדשה של רב לשעבר של תפת-תיקווה (תשקיף", העולם הזה (4.2.87).

זה די מתבקש שלומון יעבור לבוסטון, ביתה של מדינת מסשוסטס שבצפון-מזרח ארצות-הברית.

זאת הלא מדינת מיסעדות פירות-הים המי טרפות ביותר בעולם. אם כי, למען הדיוק, הן מטעם המבוקש שם הוא לא כלייך שלומון, בין בצורתו המעושנת ובין בצורתו האפויה, כמו לובסטר, על שתי צורות ההכנה המועדפות שלו — לובסטר תרמידור, עת שולים את הבשר הטעים מבין הקליפה של חיות-המים הזאת.



ובו הציע לו לחסום את דרכו של יצחק מודעי בחזרה אל הממשלה. סקופ? לא דווקא. הסיפור כולו פורסם לפני יותר משלושה חודשים בהעולם הזה (22.10.86). סמוך לתאריך הירטציה. היה זה ככתבה של רפנה ברק, תחת הכותרת: "מודעי: בגלל מחלה" וכך נאמר בכתבה:

"חוגי מודעי ידעו לספר השבוע אודות פתק שכתב שר בכיר במערך לשר ליברלי. מה בעניין מודעי? שאל אישה-מערך. זה בסדר, המשיכו להתנגד... הרגיעו עמיתו הליברלי."

"השר הליברלי שבו מדובר, כביכול הקחיש באוזני מכל וכל את הסיפור. השתגעתי? שאל, שאני אשים דבר כזה בכתבי?"

על שולחן

השופט

לפני שבועיים פורסם העולם הזה כתבה על לילה שנלקחה מבית סתה עליידי שוטרים אלימים, על פי צו של בית-משפט, ר' הושמה נגד רצונה בפנימה דתית.



מיכאל ואיזה האיטור בוטל

הקפרנו כדבר מוכן מאליו, שלא לזוהות את הילדה, שהיא קטינה, את פניה כיסינו בתצלום כפס שחור. קראנו לה בשם בדוי — "מיכל". שעה קלה אחרי הופעת הגליון הגיע אלינו צו של בית-משפט, שאסר את עצם איזכור הפרשה. איסור מוזר זה, שעלול היה להביא להעלמת שערוריה על רקע דתי, לא הופעל, מפני שהגיע באיחור.

מאז פירסום הכתבה לא פסק הטלפון מלצלצל בבית סתה של הילדה, הסכתא, אידה, מספרת שמכירים מכל רחבי הארץ התקשרו כדי להביע תמיכה ולהציע עזרה. נוסף על כך החליט בית-המשפט לבטל את הצו, שאסר על בני-המשפחה להיפגש עם הילדה בביתה ער לדיון החוזר. הסכתא מציינת כי גליון העולם הזה, שבו הופיע הסיפור היה מונח על שולחן השופט.

מ.א.א.א.

קווא יני, השבוע נערך בצמרת המישפטי דיון על השאלה אם להעמיד את מנהלי-הבנקים לשעבר לדין פלילי, על חלקם בפרשת הוויסות והמפולת. טוב שיש דיון כזה. אבל זה בא קצת באיחור. באיחור של שנתיים, ליתר דיוק.

העולם הזה
אמנון זכרוני עיבד את כתבי-האישום והמאסם נגד הבנקאים:
מנהלי הבנקים להישפט פלילי!

שער. העולם הזה (9.1.85) פיצויים במקום אישום

מייד אחרי המפולת תבע העולם הזה (9.1.85) על שער, להעמיד את המנהלים לדין פלילי. הוא לא הסתפק בדרישה מופשטת, אלא הביא כתבי-אישום ארוך ומפורט, שנערך בהתי נדבות עליידי עורך-הדין אמנון זכרוני. גם עתה אין הרבה מה להוסיף. בעלי-ההחלטה יכולים לקרוא את חוות-הדעת של זכרוני, ולפעול בהתאם לכך. מפורטים בה כל האישומים האפשריים, והסעיפים שעליהם הם מסתמכים. השאלה היא מדוע נסחב העניין במשך שנתיים. כיום כבר ניתן לתת על שאלה זו תשובה מוסמכת: כל המימטר עשה יד אחת כדי לחפות על מנהלי-הבנקים, מפני שהם בשר מבשרו. תחת להעמידם לדין, הוענקו להם פיצויים אדירים. גם עכשיו נמשכת הסכתא. אם יוחלט בסוף לעשות משהו, זה יפגיע רבים.

הסקופ

שלא היה

השבוע התפרצה סנסציה: ערב הרר טציה שלח השר גידעון פת פתק לשר עוזר ויצמן.

בהם לאחריה מקורביו. חוגי מודעי ידעו לספר השבוע אודות פתק שכתב שר בכיר במערך לשר ליברלי. מה בעניין מודעי? שאל איש המערך. זה בסדר, המשיכו להתנגד... הרגיעו עמיתו הליברלי. השר הליברלי בו מדובר, כביכול, הכחיש באוזני מכל וכל את הסיפור. השתגעתי? שאל, שאני אשים דבר כזה בכתבי?"

כתבת. העולם הזה (22.10.86) חזרה במקום גילוי